

Podle názoru Komise Slovinská republika nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 6 odstavců 2 až 5 směrnice 2001/14/ES, jelikož nezaručila mechanismus pobídek ke snižování nákladů na zajištění infrastruktury a výše poplatků za přístup.

Evropská komise tedy tvrdí, že Slovinská republika nesplnila své povinnosti podle čl. 7 odst. 3 směrnice 2001/14/ES, jelikož tento členský stát nestanovil metodu výpočtu zajišťující, že poplatky za minimální přístupový balík a přístup k dopravním zařízením po železnici odpovídají výši nákladů přímo vynaložených za provoz železniční dopravy.

Kromě toho Slovinská republika podle Komise tím, že nepřijala systém odměňování výkonu povzbuzující železniční podniky a provozovatele v minimalizaci závad a zvyšování výkonu železniční sítě pomocí systému odměňování výkonu, nesplnila své povinnosti podle článku 11 směrnice 2001/14/ES.

Dále Slovinská republika údajně nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 1 směrnice 2001/14/ES, v rozsahu, v němž její vnitrostátní právní úprava neukládá ověřit, zda specifický segment trhu unese navýšení pro účely plného pokrytí nákladů vynaložených ze strany provozovatele.

Slovinská republika tím, že nezavedla kontrolní orgán, který je ve svém rozhodování nezávislý na provozovateli železniční infrastruktury, nesplnila své povinnosti podle čl. 30 odst. 1 směrnice 2001/14/ES.

-
- ⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. 1991 L 237, s. 25)
- ⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. 2001 L 75, s. 29)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 6. ledna 2011 — Trestní řízení proti Titu Alexanderu Jochenu Donnerovi

(Věc C-5/11)

(2011/C 103/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Titus Alexander Jochen Donner

vedlejší účastník řízení:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Předběžné otázky

Je třeba články 34 a 36 SFEU, kterými se řídí volný pohyb zboží, vykládat v tom smyslu, že brání trestnosti napomáhání k nedovolenému rozšiřování děl chráněných autorskými právy vyplývající z uplatnění vnitrostátních předpisů trestního práva, jestliže při přeshraničním prodeji díla chráněného autorskými právy v Německu

— je toto dílo přepraveno z členského státu Evropské unie do Německa a k převodu skutečné dispoziční moci k tomuto dílu dojde v Německu

— avšak k převodu vlastnického práva došlo v jiném členském státě, v němž neexistovala ochrana tohoto díla autorskými právy, nebo tam nebyla vynutitelná?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 17. ledna 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA v. Fazenda Pública

(Věc C-25/11)

(2011/C 103/25)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Žalovaná: Fazenda Pública (finanční správa)

Předběžné otázky

- 1) Je článek 23 CIVA (portugalského zákoníku o dani z přidané hodnoty) slučitelný s čl. 17 odst. 2 a 5 a článkem 19 směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977, šestá směrnice ⁽¹⁾?
- 2) Je v případě kladné odpovědi v souladu s čl. 17 odst. 2 a 5 a článkem 19 uvedené směrnice, jestliže uvedený článek 23 zavádí zvláštní podíl odpočtu daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu osobami povinnými k dani, které uskutečňují pouze zdanitelná plnění, ačkoli tak činí skutečným určením, jenž je založen na existenci dotací nepodléhajících dani v této oblasti („vstup“)?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).